

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. Quanta veneratione S. Sedi adhæserint Reges Galliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

tiis predictis, ac quidquid in eisdem circa Ecclesiasticam potestatem & Pontificiam auctoritatem decretum censeari potuit, pro non decreto habemus; non hinc agitur de Pontificis infallibilitate. Sufficit ad rem nostram quod ille ipse Conventus subjunxerit: *Interim Beatitudini vestrae, tanquam Beati Petri Apostolorum Principis Successori, Christique Domini Vicario, totiusque militantis Ecclesiae Capiti, veram & sinceram obedientiam, quam jam promisimus, iterum promittimus, ovemus & juramus: ac pro ratione addiderit, quod Decreta Summi Pontificis ad totam Ecclesiam spectent, nec unitas servari possit, nisi cum S. Sede servata unitate.*

Ex hac Traditionis catena apparet, Ecclesiam Gallicanam semper Schismaticos censuisse eos, qui à S. Sedis communione separantur. Omnis itaque verus Catholicus, verusque Gallus, sentire & dicere tenetur id quod Conventus Cleri 1685. in expositione fidei Concilii Tridentini ad refutandas Hæreticorum calumnias dixit: *Agnosco Sanctam Ecclesiam Catholicam, Apostolicam & Romanam esse Matrem & Magistram omnium Ecclesiarum; & promitto ac juro Veram Romano Pontifici obedientiam, Vicario Jesu Christi, ac S. Petri Apostolorum Principis Successori.*

§. III.

Quantà veneratione S. Sedi adhaerint Reges Gallie.

GAlliarum Reges quantò ceteris Principibus formidabiliores, tantò Sedi Apostolicæ semper submissiores fuere: in bello vincere

vincere ac triumphare, hic vinci sponteque subjugari, gloriae sibi ducentes. Hac inviolabili cum Petri Cathedra conjunctione titulum longè gloriosissimum Regum Christianissimorum ac primogenitorum Ecclesiae filiorum meritò sunt adepti, meritòque in hunc diem conservarunt.

Anast. Biblioth. in Hormilda

Primus Christianus Rex Clodovicus coronam auream ad Hormisdam Pontificem misit, veluti amicitiae ac reverentiae tesseram; ut hoc exemplo illustri successoribus notum faceret quanto Sedem Apostolicam honore prosequeretur.

S. Gregor. Epist. 6. l. 6. nov. edit.

S. Gregorius ad Childebertum scripsit: *Quanto ceteros homines regia dignitas antecellit, tanto ceterarum gentium regna regni vestri profecto culmen excellit. . . Quia igitur sinceritatem fidei & mente servatis & opere, Beati Petri Apostolorum Principis amor, qui in vobis est, evidenter ostendit, cujus res sub Christiana Religione intuitu, sub vestri culminis potestate bene hactenus gubernata & conservata sunt.*

Paul. Epist. 10. ad Francos t. 2. Concil. Gall. p. 59.

Pepinus protectorem se esse declaravit S. Sedis: quem Paulus I. Pontifex appellavit, *Novum Moysen, novumque Davidem: per quem exaltata Dei Ecclesia triumphat, & fides Catholica ab hereticorum telo illibata consistit. Et ad Nationem Gallicam conversus, vos, inquit, gens sancta, regale sacerdotium, populus acquisitionis, cui benedixit Dominus, gaudete & exultate, quia nomina vestra, Regumque vestrorum exarata sunt in caelis.*

Carolus magnus, alter pietate & liberalitate erga Romanam Ecclesiam Constantinus, scripsit ad Elipandum in Concilio Francofurtensi, *Non vestra me paucitati socium admittite, sed*

sed Apostolica Sedi totâ mentis intentione, tota cordis alacritate conjungo. Dicitque in Capitularibus suis, ad memoriam B. Petri Apostoli honoremus Cathedram Apostolicam Romanam, ut, quæ est sacerdotalis dignitatis mater, causarum Ecclesiasticarum sit magistra: ad id opus est miti & humili animo, ut onus omne, quantumvis grave appareat, nobis ab ista Sede impostum, pietatis spiritu amplectamur.

Princeps ille verè Magnus, diviso inter filios imperio, suum erga S. Sedem amorem dividi inter eos noluit; sed totum & indivisum, velut plenam sanctamque hæreditatem in singulos eorum traduci desideravit.

Ludovicus Pius Patris tam religiosi secutus exemplum, nullam rem aliam Principibus liberis suis, dum singulis assignavit hæreditatis suæ partem, commendavit magis, dicens: *Ante omnia volumus & mandamus, ut tres hi fratres, S. Petri Ecclesiam uno animo curent atque defendant: quemadmodum fecerunt Carolus Proavus noster, Avus noster Pepinus, ac Pater noster Imperator, nosque ipsi: tueantur eam ab inimicis, & jura ipsius, quantum possunt, conservent.*

Carolus Calvus sollicitè mandavit in quodam Capitulario, ut liceat Ecclesiæ Romanae debita firmitate convenientem sibi exercere in universam Ecclesiam jurisdictionem.... Recipiatur profunda veneratione quidquid Pontifex vi sui ministerii Apostolica auctoritate decreverit. Principis illius sepulcro incisum fuit hoc immortalis memoria dignum elogium: ROMÆ PATRONUS.

Ivo Carnotensis Epistolâ ad Pascalem Papam insigne dat testimonium submissionis ac

Concill. Francof. t. 2. Concil. Gall. Capit. de honoranda Sede Apostolica p 357. edit. Baluz.

Ibid pag. 444.

In charta de divis. regni inter Capit. Regum Franc. Edit. Baluz. pag. 683.

Tit 47. cap. 1 & 2. inter opera Sirmondi t. 3. p. 310.

Ivo ad
Paschalem
Ep. 240.

reverentiæ Regum Franciæ erga S. Sedem. Novit Paternitas vestra, quia regnum Francorum præ ceteris regnis Sedi Apostolicæ semper fuit obnoxium; & idcirco quantum ad ipsas Regias personas pertinet, nulla fuit divisio inter Regnum & Sacerdotium. Ac postquam Ludovici Crassi erga S. Sedem observantiam laudasset, subjungit. Novit Paternitas vestra, quia cum Regnum & Sacerdotium inter se conveniunt, bene regitur mundus, floret & fructificat Ecclesia. Cum verò inter se discordant, non tantum parva res non crescunt, sed etiam magna res miserabiliter dilabuntur.

Innoc. III.
in Rescrip.
ad Episc.
Gall.

Innocentius III. laudatâ fide ac pietate Philippi Augusti, subjungit: Ad honorem & profectum & incrementum ipsius Principis aspiramus, exaltationem regni Francorum, sublimationem Apostolicæ Sedis reputantes. Princeps ille Augustus cum filio suo Ludovico ne verbo quidem communicare voluit, eo quod contemptis Pontificis censuris Angliæ regnum invadere ausus fuerit. Tantum Rex ille magnus venerabatur fulmina Vaticana.

Regist.
Camer.
Comput.
Regist.
Croix &
Regiæ
Qui es in
caelis. Du
Chesne
Hist. Franc
t. 5. p. 392.
* Inter
acta Con-
cil. Late-
ran Sess. 4.
Ibid. Sess.
8.

Sanctus Ludovicus in Documentis filio suo relictis, quæ in Camera Computuum Parisiis hodie dum servantur, sic eum monet: Magnopere semper venerari debes Romanam Ecclesiam, ipsumque Pontificem, quem honorare oportet ut tuum in rebus spiritualibus Patrem.

Ludovicus XI. Pio II. Pontifici scripsit: Te Vicarium Dei viventis ea veneratione prosequimur, ut sacra præsertim in Ecclesiasticis rebus tua monita, veluti vocem Pastoris audire, iisque parere prompta mente velimus. Et Ludovicus XII. Instrumento authentico declaravit, illius se auctoritati & sententiæ potius, quam alterius cujusque

iusque mortalium, sanctius & severius semper stare, præsertim ubi scandalum Ecclesie imminet & Schisma.

Denique ne hujus narrationis telam longius protraham, sanctâ quâdam jactantiâ asseverare licet, maximos sanctissimosque Franciæ Reges, Carolum Magnum, Ludovicum Sanctum, Franciscum I. Henricum IV. Ludovicum XIII. Ludovicum XIV. S. Sedis omnium maximè arctissimèque fuisse conjunctos, fidemque Romanam toto auctoritatis pondere sustentasse.

S Sedes vicissim Galliam semper censuit portum esse securissimum in quem Petri navicula persecutionis fluctibus agitata se reciperet. Huc velut ad asylum tutissimum confugerunt Summi Pontifices, Stephanus II, Leo III, Joannes VIII, Urbanus II, Gelasius I, Calixtus II, Innocentius II, Eugenius III, Alexander III, ut Schismaticorum furias declinarent; eumque Francorum Regum affectum sunt experti, quem erga visibile Ecclesiæ Caput gerere oportet eos, qui Primogenitorum Ecclesiæ filiorum titulo gloriantur: *Qui Reges consecrati sunt, inquit S. Remigius, ut sint Ecclesiæ perpetui defensores; quique in solemnibus Coronationis ritibus gladium acceperunt ad fugandos Sanctæ Ecclesiæ hostes, & Domini aciem defendendam,*

Privata quorundam Franciæ Regum cum Romanis Pontificibus dissidia felicem hanc Sacerdotium inter & Imperium subinde turbavere concordiam: sed nullum hinc contra spiritualement S. Sedis auctoritatem gigni præjudicium demonstrabimus.

Testam.
S Remigii
relatum à
Flodoard.
& citatum
à Bossuet.
in Con-
ventu
1682.
Cerem. du
Sacre.